

H E a ijzondere voorstelling waarin tekeningen meespelen in het verhaal. Voor Linde (9 jaar) was de première extra spannend, want haar vader maakte alle filmpjes en tekeningen. De hele zomer zag ze hem stoeien met inktpotten en dacht ze mee over roversbroeken en vieze baarden.

Kortjakje gaat over een ziek meisje dat in slaap valt. Er vliegt een kraai naar slaapkamer binnen, die haar de opdracht geeft om de zon te gaan zoeken. Ze gaat op weg en maakt een angstige reis langs het Maanmannetje, Blauwbaard en een verwarde IJskoningin. Onderweg verandert het podium van een dromerig maanlandschap in een klotsende zee of een nachtmerrie vol bloed. Iemand voetbalt met de maan, vissen zwemmen over het toneel. In het rovershol wordt Kortjakjes schaduw geroosterd boven een vuurtje. Alles gaat zo soepel, dat je vanzelf mee droomt. Je kunt nauwelijks zien hoe di

spectaculaire decors zijn gemaakt. 'Die sterren zijn gewoon inktklodders,' fluistert Linde als het podium verandert in een sterrenhemel. En even later: 'Die vlammen van het vuur worden via die computer daar geprojecteerd.' 'Pfoei, alles ging goed', zegt ze tevreden na afloop. Wat was het allermooist? 'Blauwbaard. Dat is zó'n engerd, met al die vieze draden aan zijn baard. Het is heel grappig dat hij wegspoelt door een afvoerputje!' [Annemarie Terhell]

Kortjakje van theatergroep MAX. is tot en met 2 januari te zien. Kijk voor een speellijst op www.tgmax.nl

